

IVAN PREKORŠEK:

Za naše nezaposlene delavce!

Celje, 17. julija.

Tvrdba »Obnova« iz Ljubljane začne v kratkem z gradbenimi deli za skladišča pod Pečovnikom. Naša utemeljena zahteva je, da se zaposlijo naši brezposelni delavci iz celjskega okoliša. Smo sredi poletja in v največji možnosti zaposlitve, številke, ki jih izkazuje borza dela v Celju, pa se glase še vedno v stotine nezaposlenih. Ako bi te številke tudi ne bile povsem točne, nam vendarle prikazujejo na našem celjskem delovnem trgu tako nepovoljne in nezdrave razmere, da morajo oblast in prizadete občine pravočasno misliti na odpomoč. Imamo že izkušnje iz prošlega leta, ko nam je podporna akcija povzročala dosti težav in je nedvomno preveč obremenjevala mestno občino.

Mislím, da je prav, ako sedaj, ko je za to najugodnejši čas, ko tudi še delo na polju da pridnim rokam kruha, mislimo na prihodnjo zimo, da bomo mogli nasiti gladne otroke in vse tiste, ki brez lastne krivde ne bodo mogli ničesar prihraniti za zimo, ko se bo možnost dela in zaslužka še bolj zaprla.

V vso to akcijo pa je treba več sistema in več kontrole, ki je bila že sedaj nujna. Zdravi in delazmožni ljudje ne smejo dobivati miloščine in podpor, lenuhov, delamrznežev in takih, ki so se navadili brez dela boljše živeti, ne smemo nikjer podpirati. Stvar oblasti in prizadetih občin je, da se ljudje, ki mrzijo delo, odstranijo v domovne občine, ki bodo mogle vršiti nad njimi uspešnejšo kontrolo, ki jim pa bodo mogle dati tudi dela in kruha. Pri nas v Jugoslaviji ni treba, da postaja nezaposlenost neke vrste nov poklic, ki ima svoje visoke strokovne šole v mestih in predmestjih.

Na drugi strani pa trdim, da smo dolžni skrbeti, da dobijo naši ljudje dela in zaposlitve. Letos smo s pomočjo države v našem celjskem okolišu in v neki skromni meri po vsem srezu omogočili nekaj javnih del, izvršili smo tudi veliko akcijo za cenejši dovoz koruze v takem obsegu, da se ne more odrekati priznanja in zahvale državi in banovini, ki je imela za nas polno razumevanje.

Z regulacijskimi deli na Koprivnici v območju okoliške in mestne občine se je z denarjem države izvedlo **delo trajne vrednosti** za nas, ki je dalo

tudi mnogoštevilnim rodbinam kruha. Reči pa moram javno, da je znak majhnega razumevanja sedanjih časov, da veliko započeto delo čaka dovršitve in je s trenutnim izčrpanjem državne podpore zaenkrat brez pravega haska obstalo.

Podpora države za javna koristna dela more biti uspešna le tedaj, ako se lahko naslanja na sodelovanje občin in vseh tistih činiteljev, ki imajo od dobre izvršitve takih javnih del tudi svojo direktno korist. Vnaprej že odklanjam morebiten očitek demagogije, ako trdim, da revni in brezposelni in vsi, ki žive iz rok v usta, nimajo od izvedbe tega splošno koristnega dela tiste koristi, kakor jo ima naša posest, industrija, obrt in trgovina. Zaradi tega pa je tudi dvakrat dolžnost prizadetih činiteljev, da ne čakajo samo na državo in banovino. Delo se mora nadaljevati — na račun občin in vseh tistih, ki so na izvedbi gospodarsko zainteresirani.

Pod Pečovnikom je »Obnova« šele začela s pripravljanim delom izkopa, pa mi že prihajajo iz delavskih vrst pritožbe, da gradbeno podjetje tako pritiska na mezde delavcev v trdem delu in jim grozi z vpoklicem delavcev od drugod za vsako ceno, da je treba v tem tudi pravične kontrole, ker ljudje smo vsi — nesreče in bede lačnih pa se ne sme izrabljati!

Naše obrtništvo in vzroki šušmarstva

O tem aktualnem vprašanju je objavil mariborski »Večernik« naslednji zanimivi članek:

Na vseh številnih obrtniških zborovanjih in kongresih so bile sprejete razne resolucije proti šušmarjem, na vseh kongresih, zborovanjih in sestankih so obrtniki že pogostokrat naglašali, kakšno škodo in kvar povzročajo šušmarji legalnemu obrtništvu. Toda do danes so bili vsi energični protesti obrtnikov glas vpajočega v puščavi.

Šušmarstvo, ki se je zlasti v povojnih letih tako razpaslo, je prava rak-rana, ki je naši obrtniki ne bodo mogli tako kmalu ozdraviti, ker so si jo prav za prav sami nakopali. Časi, ko je obrt cvetela, se po vojni niso več povrnili. Prva leta po prevratu je bila konjunktura sicer še dosti ugodna, toda obrt je pešala na vseh koncih in krajih. Ko pa je potrkala na vrata obrti pred leti gospo-

barska kriza, je bilo vsega dobrega pri naših obrtnikih konec. Da bi omilili krizo, ki je vedno hujše pritiskala, so pričel posamezni obrtniki odpustiti delavstvo in mu zniževati plače. Prisilili so delavca celo tako daleč, da je moral sam odpovedati službo, ker z zaslužkom, ki ga je dobil za svoje delo, ni mogel živeti. Zato je mnogo pomočnikov pričelo misliti na samostojnost in se je prav zaradi tega število mojstrov znatno povečalo. Bilo je tudi mnogo takih, ki so dobili obrt pod roko in iz usmiljenja. Vsi ti novi mojstri pa so gledali predvsem na to, da so zaposlili po svojih skromno opremljenih in nezadostno urejenih delavnicah vajence, ki jih ni bilo treba plačevati. To je imelo za posledico dvoje: novi mojstri so imeli manjše režijske stroške in so bili zaradi tega zmožni precejšnje konkurence; iz njihovih delavnic je izšlo znatno število obrtniškega naraščaja, s katerim ne vemo danes ne kod ne kam. Posledice pa so bile še večje. Med pomočniki je pričela razsajati brezposelnost, ki je dobrodošla raznim mojstrom, da lahko najemajo cenene delovne moči iz kara brezposelnih. In te pomočnike plačujejo še danes nekateri mojstri sramotno nizko in se ne zmenijo za to, če lahko ta človek s tem živi ali ne, kar zasluži. In prav zaradi tega so pričeli ti slabo plačani pomočniki šušmariti, kjer se je le dalo, in odjedati kruh legalnemu obrtniku.

Tako so torej obrtniki škodovali sami sebi, misleč, da bodo na ta način rešili pereč socialni problem, ki se je pojavil že prvo leto krize. Ker pa kljub raznim prizadevanjem, da se omili težki položaj, niso prišli na zeleno vejo, so pričeli misliti na podaljšanje delovnega časa, da bi tako rešili današnjo krizo in sebe. Zahtev o podaljšanju delovnega časa so stavili vsi obrtniki, ne zavedajoč se čupnega položaja, v katerega je zšla naša obrt. Razni obrtni forumi so v prejšnjih boljših časih popolnoma pozabili na splošnost in so gledali samo na sebe. Zato beremo danes razne referate o odnošajih mojstra do pomočnika, pomočnika do vajenca, in če pogledamo njihov socialni položaj, vidimo, da je popolnoma nemogoče odpraviti postranski zaslužek mlajših in starejših delovnih moči. Tega pa je kriv precej tudi novi obrtni zakon, ki posveča vse premalo

pažnje socialnemu problemu in propasti obrtniškega stanu. Danes propadata obrtnik in njegov delavec. Oba gledata s strahom, kaj jima bo prinesla najbližja bodočnost. Oba živita v negotovosti za sebe in svoje družine.

Novi obrtni zakon predvideva tudi zelo stroge mojstrske izpite, in to prav zaradi tega, da se onemogoči porast novih mojstrov. Tudi v tem tiči slabost. Če pade pomočnik pri mojstrskem izpitu in mu zaradi slabega gmotnega položaja ni mogoče izpita ponavljati, je primoran šušmariti. Mnogo bi vsemu temu odleglo, če bi bila današnja mladina organizirana v strokovnih organizacijah, ki bi se potegovala za izboljšanje njenega položaja. Tako pa tava danes obrtniška mladina v raznih društvih, ki nimajo pravega programa za socialno izboljšanje.

Zatreti šušmarstvo popolnoma, bo težko. V prvi vrsti so za to poklicane obrtne zadrage in strokovne organizacije, ki bi združene s mero-dajnimi oblastmi mogle ozdraviti to rak-rano. Pogoji za uspešno rešitev tega socialnega vprašanja pa bi bili: Odpraviti je treba izkoriščanje delovnih moči; uvesti bi se morala stroga kontrola pri posameznih obrtnih panogah, ki imajo preveč obrtnega naraščaja; prav tako bi se morala uvesti kontrola nad nelojalno konkurenco in nad obrtniki, ki izrabljajo svoje delavstvo. Posamezne zadrage bi morale imeti enake cene svojih proizvodov; s pomočjo strokovnih organizacij bi se morale napraviti kolektivne pogodbe s pomožnim osebjem; zadrage pa bi morale

K. M.:

Krokodil z diplomom

Nekje je bila puščava, v puščavi reka, in v reki krokodil. Žal mi je, ampak reči moram, da krokodili niso priljubljeni. Ne, nikakor. To pa ni zato, ker je njihova toaleta blatna in nemarna, ali ker imajo okoli ust nesimpatično potezo, kar se ne da tajiti. Ne, to so samo zunanosti. Nepriljubljenost krokodilov prihaja od teka. To je povsod na svetu tako: čim večji je tek, tem manjša je priljubljenost. Ljubezen in prijateljstvo uspevata tam, kjer je tek izključen. In godi se celo, da se začena konverzacija samo pod ozkosrčnim pogojem, da drug drugega ne požre. Je to sicer nekoliko enostransko, ampak tudi razumljivo; kajti nikdo si ne želi, da bi po prvih prijaznih besedah ostal brez rok in nog, ki jih more še drugje rabiti in ki so na vse zadnje tudi njegove. Tako je tisti, ki hoče druge požirati, pri vseh takih nepriljubljenih. Ker pa ima krokodil grozen tek in ker hoče vse okoli sebe požreti, je splošno nepriljubljen. On požira misijonarje, žabe, zamorce, opice in še lastne svoje, — ker ima silen tek. Vse mo tek-

ne, in vse prebavi, še lastne sorodnike.

Krokodil je torej ležal v reki, ki je bila v puščavi; in lačen je bil in hud. Ni se jezil, ker je imel tek, ampak ker ni imel ničesar za svoj tek. V takem slučaju je vsakdo jezen, in ne samo krokodil. Tudi najnežnejša dama bi se hudovala.

»Kako dober bi bil sedaj kak belokožec,« si je rekel krokodil in je mežikal v jutranjem solncu. »Belci so najboljši za zajutrek, črnici so pa boljši za obed, ker so bolj oljnati in več izdajo. Je tako kakor kokoš in raca. Pikantni so potniki vinske stroke; imajo zavoljo alkohola okus divjačine in so splošno dobro rejeni.«

Krokodil se je žalostno nasmehnil, kar mu je neprijetno potezo okoli ust še poostrilo; žal mi je, ampak moram tako reči.

»Niti domače kuhinje se ne dobi,« je nadaljeval krokodil in je lačen gohtnil, »bil bi zadovoljen z domačo hrano; s kakim nečakom ali nečakinjo. Nekaj sem jih požrl, drugi so pa splavali po reki navzdol; nikdo že nima dandanes več smisla za sorodstvo. Kaj bi potem s tekom?«

In še globlje je poglobil krokodil svoj gladni želodec v mokro blato ter je resignirano zaprl oči in zazde-

hal. In niti svoje tace ni dal pred usta, kajti usta so itak prevelika; sploh pa krokodil nima lepih manir.

Dolgočasim se, si je mislil krokodil, in — se je dolgočasil.

Tam na datljevi palmi pa je pridno botaniziral majhen makák. Zelo živahna opička, ki se je strašno veselila, da je opica in da sploh živi. Vmes pa je nekoliko telovadil po metodi »Moj sistem« ali pa po oni »Kako dobim najlepši rep, najdaljše roke in najkrajše noge?« Potem pa je makák sedel na vejo in si je pazljivo raziskal kožuh za nadležnimi inozemci ter jih je izganjal brez izjeme: Moške, ženske in celo nežne otroke. Hudo delo je bilo, ampak izdatno in hvaležno.

»Na treh mestih se morem obenem kraspati,« je rekel makák in se je zadovoljno režal. »Z repom in z eno nogo se držim, in kar ostaja pa kraspa. Kako modra je mati narava!« Mali makák je bil pač srčkana in skromna stvar. Sredi preiskovanja garderobe pa je makaka zmotil hrupavi krokodilov organ. Krokodil je bil namreč kvišku pogledal in je opazil opico. »Pst, čujte Vi,« je zaklical, »pojdite dol; požreti Vas hočem.« »Požreti!« je rekel, kajti krokodil se ne zna izražati.

Mali makák se je silno prestrašil. »Ne, nikakor!« se je jokavo oglašil, in krzno se mu je v grozi nahrščilo, da so neprijetni inozemci začeli zmešani begati sem in tja.

»Torej nočete,« je siknil krokodil in je zapihal skozi nozdrve. »Dobro; pa počakam, da Vas lakota prežene z drevesa. Tek je prvo in edino v življenju. O, jaz to predobro vem.«

Mali makák ni ničesar več črnil, ampak si je utrgal z veje list in se je milo vanj razjokal. Kje je sedaj tista modrost narave? Kaj mu bodo dolge roke in kratke noge, pridobljene z vajami »Moj sistem«, ko pa čaka pod drevesom sovražnik, da bi ga požrl?

»Pokveka predrzna,« je jezno gugal krokodil, »se dela, kakor bi bila opica posebna slast, pa je čisto navadna reč.«

Mali makák pa ni bil predrzen, le bal se je silno, da ga krokodil ne bi požrl. In mislil je na svojega očeta in na mater svojo, pa na sosedovo najstarejšo, s katere smehljajočega se gobčka je bil ukradel prvi poljub, kar mu je dovolila, ker ji je bil z uspehom preiskal nežno krzno. V takih mislih je pač vseeno, kdo si: Ali velik človek, ali pa mala trepetajoča opička duša. Sicer je pa tudi

voditi točno evidenco o tujcih, ki odjedajo našemu delavcu kruh.

Če bi obrtni forumi med drugim upoštevali našete točke, bi nedvomno prišli boljši časi za obrtnika in s tem seveda tudi za njegovega delavca.

Sokolska zbirka za bedne družine v rudarskih revirjih

Sokolska župa Celje je prejela do četrtka 13. julija na prispevkih 25.221 Din. Človekoljubno meščanstvo mesta Celja je prispevalo k zbirki 4.252 Din. Od te vsote sta nabrali požrtvovalni in marljivi sestri Bavdkova in Milka Jerinova 4.072 Din. Sokolska župa se imenovanima sestrama za trud najiskreneje zahvaljuje.

Danes objavljamo zbirko v mestu Celju do 14. julija. Zbirka za gladojoče rudarske družine je v najlepši luči pokazala blago srce naših bratov in sester. Saj smo prejeli prispevke iz krajev, kjer bi se najmanj nadejali. Sokolsko društvo Jesenice, v kraju, kjer nam je znano, da vladata velika brezposelnost in pomajkanje, je nabralo preko 1.500 Din, istotako Domžale. Prav posebno se je izkazala znana ljubljanska restavracija in prekaževalnica Slamič, ki je poslala direktno v Trbovlje 200 kg prekaženega mesa.

Sokolsko društvo V. Zdenci, župa Bjelovar, je predlagalo svoji župi, naj izvrši akcijo za bivanje revne rudarske dece za časa počitnic pri imovitejših rodbinah na območju bjelovarske župe, da si opomore. Plemenit predlog, ki ga sprejemamo z vso hvaležnostjo.

Zbirka je bila izročena svoji svrhi že te dni sporazumno s starešinami prizadetih krajev, ki so prispeli v ta namen v petek 14. t. m. v Celje.

Celje izkazuje naslednje prispevke: Tvrđki Alojz Drogenik in Rok Meštrov, vsaka po 50 kg fižola. Josip Pelikan 110 Din. 100 Din: Mestno načelstvo Celje, dr. Pintar Rihard, Smertnik Jože in dr. Steinfelser Fr. 70 Din Josip Kramar (Sanitas).

Po 50 Din: Čuk Franc, Dobovičnik Franc, Fazarinc Anton, Florjančič Karol, dr. Goričan Alojz, Hofbauer Anton, dr. Hrašovec Juro, Hriberšek Anton (bonboniera), Jellenz J., dr. Kalan Ernest, Klobučar, Kramar & Mislej, Leskovšek Franc, Loibner, Praštediona Celje, Prekoršek Ivan, dr. Raišp, Rakusch D., Rebeuschegg Franc, dr. Sernec Gvidon, Stermec ki Rudolf, dr. Stojan Ivan, dr. Vrečko Dragotin, dr. Vrhovec Stane, Zangger Franc.

45 Din: uradništvo bolnice v Celju. Po 40 Din: Gossleth, Kralj Drago, Ravnikar Ivan, dr. Sadnik, dr. Skoberne, Strupi, trgovina, Wagner (Hran. in pos. dr.), Weren Josip.

Po 30 Din: Achleitner, Dolžan Franjo, Gaberc Simon, Goričar vdova, Grobelnik Gustav, Hladin Valentin, Jakše Franc, Junger F., Kopusar Martin, Lilek E., Lukas F., Mastnak Ivan, dr. Miglič, Plavo Josip, Ple-

v mnogočem drugem ravno tako. Ali je nekaj na svetu, kar se včasih ubogih, splešanih stvari usmililo. In tudi uboge male opice se je usmililo. Baš ko je hotel makák zopet seči po nov list, da bi se na novo razplakal, se mu je zazdelo, kakor bi se ga ovil opičji rep, in bi mu neki glas prišepetal misel. Morda je bil to oče, morda tudi mati ali pa sosedova najstarejša. Misel je bila tako lepa, da se je makák takoj nehal jokati. Kožuh se mu je polegel, grda mrda se mu je razvedrila; oblila mu je obličje vedrina, ki razjasni tudi grd obraz.

»Pst, Vi,« je oponašal mali makák krokodila in mu je vrgel datiljevih jeder na glavo. »Čujte, ste Vi patentiran?«

Koliko je takih! Čim jim je začelo dobro iti, že obmetavajo druge. To je človeško, in opice imajo nekaj človeškega.

»Kako, patentiran?« je vprašal krokodil nezaupno, »požreti Vas hočem in to tudi storim.«

(Dalje prih.)

šivčnik A., mag. Posavec Andro, Pšeničnik Miloš, dr. Schwab Anton, Sodin Franc, mag. Tončič Ivo, dr. Voršič Alojzij, Vrtovec Filip.

Po 20 Din: Aurea, Belcer Ivan, Beneš Lujiza, Brišček-Negri, Brumec Anton, Burger Fran, Chiba Lambert, Cimprič Ignac, Confidenti Fric, Čepin Franjo, Erhartič v. s. sv., Fischer in drug, Grobelnik Tone, Gruden Mirka, dr. Herzmann, dr. Hočevnar Drago, Jerin Lojze, dr. Karlovšek Josip, Kirbiš Josip, Kolenc A. nasl., dr. Krautberger, Kroflič Alojz, König Franc Kudiš I., Kunšek Franjo, Lečnik Anton, Matković Pero, dr. Mikuletič Fortunat (se je zavezal prispevati mesečno 20 Din), Mohorjeva družba, Novak Tine, Oražem Anton, Orehovec Martin, Paidasch, Putan L., Robek Ana, Rode Dolfe, Sadar Angela, Savodnik A., Šribar Marica, Šubic Ivo, Taček A., Taček Ivan, Union hotel, Videnšek Ivan, Vidic Friderik, dr. Vidmar Ivan, Vranjek, Zamparutti Roza.

15 Din: Zdravec Helena.

Po 10 Din: Adria, čevljarna, Cerlini Drago, dr. Dobovišek Rudolf, Ferant, Favai Ang., Frajle Franc, Gams Anica, Golob, Gradt, Grobelnik Rihard, Hočevnar Mirko, Holobar Stojan, Jagodič, Kalan Franjo, Kmetska posojilnica, Knaflič Majda, Kolbezen, Koželj, dr. Kotnik Fr., Krajnc Franc, dr. Kunst, Loibnegger Herman, dr. Mak, Marinc Mara, dir. Mravljak Fran, Peko, Perovšek, Pestevšek, Pongračič Tončka, Radej Anton, Rauch, Rozman Alojz, Salmič Ana, Skaza J., Slomškova tiskovna zadruga, Stanič Janko, dr. Stanonik Ivan, Stössl Maks, Šribar Maksim, Turnšek Franc, Zabukošek Maks, Zalokar Srečko, Zany Viktor.

Po 5 Din: dva neimenovana.

Komur doslej ni bila dana prilika izpričati svojo človekoljubnost, bodisi da ga nista našli sestri nabiral ki ali da sam ni mslil na to, se še prav lahko oddolži in prispeva po svoji moči na naslov podpisane župe. Beda je velika in pomoč vselej dobrodošla.

Uprava Sokolske župe Celje.

Spinčičeva komemoracija v Celju

CELJE, 17. julija.

Društvo »Soča« v Celju bo v nedeljo 23. t. m. ob 11. dopoldne v mali dvorani Narodnega doma priredilo komemoracijo po pok. prof. Vekoslavu Spinčiču ter se mu tako oddolžilo za neprecenljive zasluge, ki si jih je pridobil za Goriško, zlasti pa za svojo borno Istro, ki jo je v družbi s pok. Laginjem in Mandičem do zadnje gorske kočice prebudil iz otrplosti. Kaj so pomenili ti trije neustrašeni borci in še posebej Spinčič za Istro, ve le tisti, ki je pred 50 leti poznal prežalostne istrske razmere ter videl in čutil, kako se pod junaško požrtvovalnostjo in ljubeznijo Spinčičevo in obeh prijateljev narod probuja k novemu življenju ter zaupno in pogumno koraka k svojim novim ciljem. Vsi smo takrat verjeli in gori za osvobojenje našega celokupnega naroda izpod grabežljivih, lokavih in trdih rok Lahov in Nemcev. To divno fatamorgano nam je pričaral naš nepozabni Spinčič v družbi s svojimi sotrudniki.

Naša komemoracija naj izrazi dve naši veliki boli. Prva je izguba našega velikega Slovana in Jugoslovena Vekoslava Spinčiča, druga pa je izguba tiste naše svete zemlje, ki jo je pokojni Spinčič tako neizmerno ljubil. — Ali kaj je bilo na mirovni konferenci krivičnim sodnikom tega sveta mar za vse ogromno in pošteno Spinčičevo delo, za delo Mandiča in Laginje, za ves naš krvavi trud in napor, za vsa načela, za vso moralno, za sto in sto naših svetih pravic in resnic — bili smo potomci majhnih in preziranih, bili smo revni in »majhni« — in to je zadostovalo močnim, oholim in »pravičnim« sodnikom tega sveta, da so naš narod tam preko na lastni rodni grudi vrgli v pravi pekel, kjer ječi in trpi do obnemoglosti!

Vsi ti težki in trpki momenti in pieteta do velikega Vekoslava Spinčiča nas silijo h komemoraciji, na katero najvljudneje vabimo vsa celjska obrambna in kulturna društva. Prihodnji bomo objavili spored.

Na svidenje 23. t. m. v Narodnem domu!

»Soča« v Celju.

Sadna in vinska razstava v Celju od 8. do 15. okt.

Namen razstave v Celju je, da našemu sadjarju praktično pokažemo, kako mora ravnati s sadjem, da bo od njega imel pravo korist. V to svrhu objavljamo danes nekoliko vrstic.

Večina naših sadjarjev komaj čaka, da postane sadje navidezno zrelo. Takoj se spravijo nadenj, ga oklatijo ter spravijo domov in takoj drugi dan na trg ali pa celo v vagon. Ko pride tako sadje — gotovo tudi nesortirano — na trg, je vsled slabega pakovanja in vožnje tako pokvarjeno, da kupec ne mara zanj, in ubogi kmet je prisiljen, da ga proda za vsako ceno. Če pa tako nezrelo sadje dospe v vagon, je z njim še slabše. Nezrelo, neizhlapelo sadje se v vagonu poti, segreva, mečka in dospe v namenjeni kraj navadno tako, da se ga prejemalec ustraši in ga noče sprejeti. Posledica tega so reklamacije, stroški in velika škoda, povrh pa še trpi kredit našega blaga in odvrtača kupca od nas. Ravno lani smo čitali, da je bilo na Dunaju mnogo vagonov takega jugoslovenskega sadja zavrnjenih in ker odpošiljalci niso vedeli, kam bi s skvarjenim sadjem, so ga morali oddajati po tako sramotni ceni, da iz-

kupček ni zadostoval niti za stroške.

Naši sadjarji naj si že vendar enkrat zapomnijo, da morajo sadje obirati in ne klatiti, da morajo slabo odbirati in le dobro oddajati na trg. Lepo sadje mora biti tudi pravilno pakovano, ako hočejo, da sadje ostane na potu zdravo in da ga bo lahko unovčiti. Sadje naj se obira, kadar je zrelo in ob lepem vremenu — samo zgodnje sadje, ki je namenjeno za takojšen transport, smemo pobirati nekaj dni pred zrelostjo, ker se tako sadje med transportom samo ob sebi zmečka in jzori, a pri pakovanju moramo paziti, da bo vse v najboljšem redu.

Kasnejše, zrelo in komaj obrano sadje pa ni dobro takoj pakovati in zlasti ne na dolgih transportih prevažati, kajti tako sadje se poti, segreva, kuha ter se rado obtolče in potem gnije. Zato moramo komaj obrano sadje polagati v zračne prostore, najbolje v hmeljske sušilnice, na lese ali pa na pode, debelo obložene s slamo. Sušenje traja 10 do 14 dni. Tako sadje, ako se še pravilno pakuje, prihaja lepo in zdravo na trg ter doseže najmanj dvakratno ceno, nego navadno, nesortirano. Skrb in delo sta pri tem opravilu majhna, uspeh pa je velik. O tem bi nam vedeli mnogo povedati Tirołci, ki letno služijo milijone in milijone s pametnim sadjarstvom.

Tako ravnamo s sadjem, ki je namenjeno za prodajo; tisti, ki prodajo sadje pravilno shranjeno kasneje in s tem dosežajo še višje cene, pa morajo posvečati sadju še posebno skrb in pažnjo. O tem bomo poročali kasneje.

Razstaveni odbor.

DOMAČE VESTI

d **Platno s hakenkreuzem.** V tekstilni tovarni v Kočevju je bila pred dnevi zaplenjena večja količina platna vrste Cambridge. Platno je bilo prodano nekemu sarajevskemu trgovcu, ki je prišel, da ga prevzame, pa je v svoje začudenje opazil, da ima platno namesto običajnih šar samo hitlerjevske znake. Trgovec je odklonil sprejem naročila in prijavil stvar oblastem, ki so platno zaplenile in preiskujejo vso zadevo. (Po »Politiki«.)

d **Država oškodovana za 100 milijonov.** V Novem Sadu so razkrili veliko afero, v katero so zapleteni mnogi bogataši in zavodi v Vojvodini, ki so dosegli, da so jim bili na zvit in sleparski način odpisani ogromni davčni dolgovi. Država je bila s tem oškodovana za okroglo 100 milijonov dinarjev. Glavna kontrola v Beogradu je poslala v Novi Sad posebnega preiskovalnega organa, ki že dva tedna istočasno s sodnimi oblastmi preiskuje zločinske manipulacije.

d **Tragična smrt Josipa Predavca.** V petek 14. t. m. okrog 6. zjutraj je obubožani posestnik Tomo Koščec v Dugem selu pri Zagrebu napadel bivšega radičevskega vodilnega politika in poslanca Josipa Predavca ter ga na dvorišču njegove hiše ustrelil z lovsko puško. Predavca so prepegljali na zagrebško kliniko, kjer je kljub operaciji popoldne podlegel poškodbam. Tomo Koščec, ki so ga na begu dohiteli in aretirali, je večkrat izjavil, da se bo nad Predavcem krvavo maščeval in ga ubil, češ da je on zakrivil njegov gospodarski polom.

d **»Ljubljana v jeseni«.** Od 2. do 11. septembra bo priredil Ljubljanski velesejem svojo letošnjo jesensko prireditve »Ljubljana v jeseni«. V okviru te prireditve bo 8. septembra veliko nagradno tekmovanje jugoslovenskih harmonikarjev, ki se ga lahko udeleži vsak igravec na harmoniko iz Jugoslavije. Za dobre igralce so predvidene lepe nagrade ali diplome. Interesenti naj se čim prej prijaviijo oziroma zahtevajo podrobnejša navodila od uprave Ljubljanskega velesejma v Ljubljani.

d **Mleko ni obrana smetana,** a enostavno praženo žito ni sladna kava! Prava Kathreiner Kneippova sladna

kava je oslajena in izdelana edino po navodilu župnika Kneippa!

d **Dunajska vremenska napoved za torek 18. julija:** Po večini jasno, naraščanje temperature.

Celje in okolica

c **Sokolska akcija za brezposelne rudarje.** Sokolska župa v Celju je poslala v soboto 15. t. m. sokolskim društvom v Trbovljah, Hrastniku, na Dolu pri Hrastniku, v Zagorju, Senovem pri Rajhenburgu, Zabukovci in Velenju skupno 30.000 Din kot prvi znesek iz nabiralne akcije za rodbine brezposelnih rudarjev. Ta znesek bo razdeljen v sporazumu s starostami sokolskih društev. Sokolsko društvo v Trbovljah je prejelo za razdelitev 10.000 Din, ostala društva pa sorazmerne zneske glede na število brezposelnih. Od sobote 16. t. m. do ponedeljka 17. t. m. je sokolska župa prejela zopet okrog 4.000 prostovoljnih prispevkov. Ta uspešna človekoljubna akcija se nadaljuje.

c **Ivan Ravbar 7.** V soboto 15. t. m. ob 19. je umrl na Teharju pri Celju po kratkem trpljenju v 73. letu starosti šolski upravitelj v p. g. Ivan Ravbar, markanten predstavnik stare nacionalne učiteljske generacije. Pokojnik se je rodil 24. aprila 1861. v Vrhovljah pri Repentaboru na Krasu. Učiteljske je dovršil v Kopru in nato služboval v raznih krajih na Krasu. L. 1904. je bil imenovan za šolskega upravitelja v Črešnjicah pri Vojniku, kjer je deloval do svoje upokojitve l. 1925., nato pa se je preselil z rodbino na Teharje. Pokojnik je bil odločno naroden in napreden mož, izvrsten šolnik, kremenit kraševski značaj in zelo prijeten družabnik. Zaradi teh vrlin je bil zelo priljubljen med prebivalstvom. Visoko so ga cenili tudi vsi nešteti pri-

„Šlager“

Celje, Dečkov trg 4 a.

Vsled prevelike zaloge razprodaje gramofonskih plošč od 1. maja dalje, dokler traja zaloga, od Din 15.— naprej.

jatelj in znanci. Pogreb bo v torek 18. t. m. ob 9. dopoldne iz hiše žalosti na Teharju na teharsko pokopališče. Plemenitemu možu bodi ohranjen časten spomin, spoštovani rodbini naše globoko sožalje!

Iščejo se

tkalci in tkalke

za takojšen nastop. **„ELKA“**, tekstilna tovarna, Celje.

c **Josip Roš** †. V soboto 15. t. m. opoldne je umrl v celjski bolnici po kratki, težki bolezni v starosti 54 let šolski upravitelj v p. in posestnik g. Josip Roš z Dola pri Hrastniku. Pokojnik je bil sin znanega narodnega delavca, deželnega poslanca in dolgoletnega trboveljskega župana g. Ferdinanda Roša. Pokojni Josip Roš se je z vnelo in uspehi udejstvoval v narodnih, kulturnih in humanitarnih društvih. Velike so njegove zasluge za Sokola ter za bralno in gasilno društvo na Dolu. Zapuščča vdovo Ivano in 7 otrok. Truplo pokojnika so prepeljali na dom in ga v ponedeljek 17. t. m. ob 16. ob izredno lepi udeležbi položili na dojskem pokopališču k zadnjemu počitku. Bodi mu ohranjen časten spomin, rodbini naše iskreno sožalje!

c **Franc Likar** †. V Ljubljani je umrl g. Franc Likar, bivši čevljarski mojster v Celju in zaveden narodnjak. Pokojnik je bil oče strokovnega učitelja g. Franca Likarja v Celju, učitelja g. Leopolda Likarja v Blagovici ter gg. Jožeta in Ivana Likarja v Celju. Bodi mu ohranjen blag spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

c **Tujška in kopalna sezona** je v zadnjih dneh vendarle oživela. Savinja kar mrgoli kopalcev, med katerimi je opaziti precej tujcev. Letošnji obisk inozemskih gostov zaostaja za lanskim.

c **Društvo absolventov trgovskih šol v Celju** je pred dnevi na izrednem občnem zboru sprejelo načrt za nadaljno delo do prihodnjega občnega zbora. Članstvo je soglasno priznalo in odobrilo delo, trud in uspehe odbora, ki so bili doseženi v kratkem času od ustanovitve društva.

c **Strelji v Zagradu**. Letos 1. maja je posestnik Rudolf Sorčan v Zagradu s samokresom v obrambi streljal na Martina Zeliča in Franca Rozmana ter ju težje in lažje poškodoval. Državno tožilstvo v Celju je obtožilo Sorčana, da je s tem zakrivil prestop po §§ 180—2 in 181—2. Te dni se je vršila razprava pred sodnikom po edincem, pri kateri je bil Sorčan oproščen zaradi upravičenega silobrana.

c **Smrtna nesreča pri delu na stavbi**. V petek 14. t. m. zjutraj se je podrla ogrodje na neki stavbi na Strmcju pri Sv. Krištofu nad Laškim. Ogrodje je pokopalo 31-letnega zidarja Ivan Baumkircherja iz Lož pri Marijagradcu, ki je delal na stavbi, pod seboj. Bumkircher si je zlomil hrbtenico in nogo ter dobil tudi poškodbe v trebušni votlini. Prepeljali so ga ob 10. dopoldne v celjsko bolnico, kjer je že opoldne podlegel poškodbam.

c **Usodna eksplozija bencina**. V petek 14. t. m. okrog 14.30 je kahal 28-letni mizarški pomočnik Franc Aurbrecht iz Gaberje v kuhinji hišnice Helene Sudarjeve v stanovanjski hiši OUZD v Vodnikovih ulici z bencinom pomešan vosek za ličenje parketnih tal. Močno razgreti bencin je na štedilniku nenadoma eksplodiral. Aurbrecht je dobil težje opekline po obrazu, rokah in nogah. V prvem hipu je skočil na dvorišče, potem pa je pohitel nazaj v kuhinjo in rešil Sudarjevo, ki se ji je bila vnela obleka. Sosedje so kmalu pogasili gorečo obleko. Sudarjeva se je hudo opekla po rokah. Pri eksploziji je popokalo na kuhinjskem oknu šest šip. Aurbrehta so prepeljali v bolnico.

c **V celjski bolnici** je umrla 14. t. m. 1-letna najemnikova hčerka Nežica Hribnikova iz Tepanja pri Konjicah, v ponedeljek 17. t. m. pa je umrl 35-letni kočarjev sin Ivan

Škorjanc iz Višnje vasi pri Vojniku. N. p. v m.!

c **Dve nesreči**. V sredo 12. t. m. si je 59-letna čevljarjeva žena Amalija Bidermanova iz Celja (Kralja Petra cesta 26) pri padcu na dvorišču občutno poškodovala levo ramo. V petek 14. t. m. je padla 52-letna Terezi-ja Skobernetova, služkinja v kavarni »Merkur«, v pralnici tako nesrečno, da si je zlomila desno roko. Obe poškodovanki se zdravita v celjski bolnici.

c **Dve mladi izprijenki**. V sredo 12. t. m. popoldne je bil izvršen vlom v stanovanje delavke Frančiške Erjavčeve v Zavodni 22 pri Celju. Erjavčevi so izginila živila, ki jih je dobila od sina, in nekaj perila v skupni vrednosti 300 Din. Policija je kmalu ugotovila, da sta vlom izvršili 20-letna Pavla P. in 18-letna Vali S. iz Zavodne. Vrata v stanovanje sta spretno odprli z vetrihom. Izprijeni deklici so izročili okrajnemu sodišču.

c **Tatvine koles** so v zadnjem času zopet na dnevnem redu. V soboto 15. t. m. ob 3/4.12. dopoldne je nekdo ukradel cinkarniškem delavcu Martinu Romihu iz Vrh pri Teharju iz neke veže na Cankarjevi cesti okrog 600 Din vredno, črno pleskano kolo znamke »Ipak« z evidenčno številko 2—14.825—5.

c **Borza dela v Celju** išče večje število delavcev za izdelovanje kopit in podpetnikov, 1 mlinarja, ki bi bil ob enem šofer, 4 tkalke in 3 kuharice.

c **Izgubljen in najdeno**. Dne 9. t. m. zvečer je bila na cesti pod Starim gradom izgubljena črna usnjata ročna torbica z denarnico, manjšo vsoto denarja in drobnarijo v skupni vrednosti 150 Din. Dne 14. t. m. zvečer je bila na Kralja Petra cesti najdena pogonska ročica za avtomobil.

c **Vsakovrsten papir in pisarniške potrebščine** dobite na drobno in debelo pri **K. Goričar v.d.v.**, knjigarna in veletrgovina papirja, Celje, Kralja Petra cesta 7.

Sport

Čakovečki SK : SK Celje

1 : 0 (0 : 0)

CELJE, 17. julija.

Včeraj ob 17.30 se je pričela na igrišču SK Celja prvenstvena nogometna tekma za vstop v podsavezno ligo med Čakovečkim SK in SK Celjem. Po prvi tekmi, ki se je odigrala med imenovanimi kluboma v Čakovcu in ki so jo odločili Čakovčani z visokim rezultatom 6 : 2 v svojo korist, so imeli Celjani jako težavno stališče in bilo je le malo izgledov, vsaj izenačiti razliko golov, oziroma zmagati.

Včerajšnja tekma se je končala sicer s pičlo zmago Čakovčanov, vendar pa rezultat ne odgovarja popolnoma poteku igre. Po igri bi morala pripasti zmaga SK Celju. Z izgubo te tekme so se SK Celju zopet zaprta vrata v podsavezno ligo in SK Celje je ostal samo prvak celjskega nogometnega okrožja. SK Čakovec pa se je preril do nadaljnega boja za vstop v ligo.

Nekam čudno pri SK Celju je dejstvo, da je odšel, dokler je potekalo ožje prvenstveno tekmovanje, iz vseh tekem kot zmagovalec, ko pa je treba zastopati z uspehom celjski nogomet na zunaj, pa vse odpove in tako že dve leti, po izpadu Atletikov iz podsavezne lige, zamažemo čakamo, da se prerijejo Celjani kedaj v ospredje. Velik delež imajo na tem gotovo tudi sodniki.

Tekma je potekla v silno živahnem, ostrem prvenstvenem tempu, kajti na eni strani so skušali Celjani na vsak način uspeti, na drugi pa so hoteli Čakovčani ohraniti na domačih tleh izvojevano zmago. Zaradi tega so tudi začeli v drugem polčasu z zavlačevalno taktiko in to čestokrat na zelo nesporten način. Večina igre je bila odigrana v večji ali manjši premoči SK Celja, vendar pa Celjani niso znali spraviti žoge v nasprotnikovo mrežo. Napad SK Celja

je zašel pred vrati skoro vedno v hiperkombinacijo, in kar je bilo lepo izpeljanih napadov, so se končali zaradi tega z neuspehom. Pa tudi neka neodločnost pred vrati in odlaganje s streli je hiba, ki spremlja napad že dokaj časa. Moštvo SK Celja je nudilo z ozirom na oslabiljeno postavo zadovoljivo igro, opazalo pa se je pomanjkanje treninga. Naenkrat je skoro vsem zmanjkalo prepotrebnega starta. Edini, ki je zadovoljil v tem pogledu, je bil desni krilec Stojanović, ki je bil kljub daljšemu odmoru mož na mestu. Ostala dva krilca Presinger I in II sta se potrudila. Branilca sta zadovoljila. V startu sta bila po večini uspešna. Vratar Hjlinger ni imel prevelikega posla; kar je bilo namenjeno njemu, pa je sigurno izvršil. Prejeti gol je bil neubranljiv in je padel po delni krivdi branilcev.

Čakovčani so predvedli zelo ostro igro, bili so tehnično nekoliko boljši od Celjanov in so jim z ostrim startom razdrli mnoge poizkuse. Plus v tehničnem oziru pa je odtehtala požrtvovalnost domače enajstorice.

Početni udarec so imeli Čakovčani, Celjani pa so takoj skušali uspeti in izsiliti že v 3. minuti kot, ki ni prinesel uspeha. Nato je valovila igra z veliko živahnostjo s polja na polje. Obe strani sta si prizadevali uspeti, a zaman. Od časa do časa so se umaknili Čakovčani v defenzivo in Celjani so imeli obilo prilike doseči uspeh, ki pa je žal vsled prevelikega oklevanja izostal. Tako se je končal prvi polčas brez gola.

V drugem polčasu so poskušali Celjani z neprestanimi napadi uspeti in večji del igre je bil odigran na nasprotnikovi polovici ali v sredini igrišča. Le nekaj kotov proti Čakovcu je bil uspeh vseh naporov. Proti koncu igre, v 41. minuti pa se je vendarle nasmehnila sreča Čakovčanom in uspelo jim je preriti se v bližino nasprotnikovih vrat. Iz neposredne bližine ostro streljana žoga je našla neubranljivo pot v mrežo. Sledil je zopet napad gostov, ki so se po tem uspehu nekoliko živahneje razgibali. Zaključil se je z lepim strelom na gol. Žoga se je odbila od prečke na tla in nato v gol, pa jo je vratar še ujel.

G. Dolinar iz Ljubljane je včeraj zopet nastopil v svoji »najboljši« formi kot »zelo objektivni sodnik«. Rok v kazenskem prostoru Čakovčanov sploh ni hotel videti, pa zakaj bi jih, ko pa bi bilo treba diktirati 11-metrovke! Gledalcev je bilo okoli 500. Včeraj in letos že ponovno se je dogodilo, da se tekme niso pričele točno ob prvotno določeni uri. Nepotrebno zavlačevanje samo vznemirja gledalce.

K. D.

Kibici SK Celja : Kibici SK Olimpa 5 : 5

Alea iacta est. V petek 14. t. m. ob 18.50 se je pričela na Glaziji nogometna tekma med kibici SK Celja in SK Olimpa. Bila je to pokalna tekma, ki je z ozirom na veliko važnost pomenila višek nogometnih senzacij v Celju. In kako tudi ne! Moštvi dveh taborov: kibici SK Celja in SK Olimpa so nastopili na zelenem polju in se predstavili številnim gledalcem v najmočnejših postavah. Kibici SK Celja s svojim liginim moštvom, kibici SK Olimpa pa s svojo olimpijsko vrsto. Mojstri so nastopili v naslednjih postavah:

Celje: Bernardi, inž. Pipuš, Pušnik, prof. Rudolf, Zemljčič, Narednik, Ferlež, Svetlin, Diehl, Skaberne, Košič.

Gaberje: Tkalčič, Novak, Czörge, Krajec, Škorjanc, Vodopivec, Šlander, Golob, Svetek, Kač, Drogenik.

Po treh rundah naj bi padla odločitev, kdo bo lastnik »zlatega pokala«, ki je izzval borbo in pritegnil v val aktivnega nogometnega vrvenja navdušene kibice, da so se pomerili, polni idealizma in lepih upov, za dragoceno nogometno trofejo.

Vodstvo te tako važne tekme je bilo poverjeno »nadsaveznemu« sodniku Kopinšku, ki naj bo vzor vsem saveznim in podsaveznim sodnikom. Pokazal nam je, kako se sodi, saj kaj takega smo že dolgo pogrešali. S svojim lojalnim postopanjem, s svojo energijo, ne, ne, s pištolo, je ustraževal v prenapetih momentih oziroma v slučaju upornosti podrejene mu vojščake. Njegova, in zasluga visoko discipliniranih igralcev je bila, da je potekla tako važna tekma vseskozi v prijateljsko prvenstvenem stilu. Tudi ni bilo blesur, kajti igralci so se za vsak slučaj temeljito zavarovali. Bil je le eden težek slučaj, ki pa je ostal vsled hitre »zdravniške« pomoči brez hudih posledic. Ubogega Tajcija so morali odpeljati z rešilno samokolnico z igrišča in le vestni in hitri pomoči »zdravnikov« se je zahvaliti, da ni izdihnil svoje blage duše. Kmalu si je zopet opomogel in že je zopet izpolnil nastalo vrzel in vodil, vesel, da je ušel smrti, svoj napad s podvojeno silo proti nasprotniku.

Igra je bila ves čas na višini prvo-razrednega nogometa, tehnično in taktično nenadkriljiva, polna naj-zvitejših trikov igralcev in sodnika. Bil je to boj, kakršnega Celje še ni videlo, pa ga gotovo več kmalu ne bo, kajti »zlati pokal« je odšel v Gaberje. Morda se sprimejo še kdaj, gotovo pa bo revanš tedaj v Gaberju. Kakor je odločil sodnik, se je končala tekma z neodločenim rezultatom 5 : 5. Videli smo torej dve enakovredni moštvi, ki sta se pomerili med seboj. Z ozirom na rezultat je ostalo vprašanje pokala še nerešeno. Celjani so bili prepričani, da je celjsko ligin moštvo pravzaprav zmagalo in sicer z rezultatom 5 : 3 (1 : 1; 2 : 3; 2 : 0). Hitro pa so se porbrigli za pokal Gabrčani in odnesli dragoceni »zlati lonec«, za katerega so se boril iv treh »polčasih« po 20, 25 in 10 minut, v svojo domovino, ki je sprejela svoje junaške borce z največjim veseljem. Strah in trepet vrtarjev, ki sta si v slujačih prehode suše gasila žejo z vrčki piva, sta bili napadalni vrsti, včasih pa so se prerili v ospredje tudi branilci. Obe moštvi sta v polni meri dokazali, da je upravljen njun sloves in da res spadata med najboljša moštva med najboljšimi. Vigrani enajstorici sta dokazali, da sta na mestu, kadar gre za važne odločitve, obenem pa sta se oddolžili svojim kapetanoma, ki sta si vse od napovedi tekme belila glavo, kako naj vendar izdelata postavo, ki bi v vseh pogledih ustrezala pravilom najnovejše izdaje. Gotovo nista imela vezanih rok, da sta mogla izbrati tako posrečeni moštvi, ki sta Celju pač v okras in slavo.

Ob zvokih železničarske godbe in gabsrškega orkestra so se prizibali reprezentanti na igrišče in Glazija je oživela kakor še nikoli tako. Rekordni obisk nad 1000 gledalcev je pričal, da so spremljali Celjani svoje miljence na igrišče z velikim zanimanjem, hkrati pa pokazali dobro voljo vsaj malo olajšati bedo družinam brezposelnih trboveljskih rudarjev, ki jim je namejena zbrana vstopnina.

K. D.

t Zvezdna kolesarska dirka v Celje.

Klub slovenskih kolesarjev v Celju bo priredil v nedeljo 23. t. m. XII. zvezdno propagandno dirko v Celje z naslednjim sporedom: 1. Podsavez Zagreb: progja Zagreb—Celje (101 km). Start v Zagrebu ob 5. zjutraj. Cilj pri Grenardirju na Bregu pri Celju. 2. Podsavez Ljubljana in Triglavski podsavez: progja Ljubljana—Celje (74 km). Start v Ljubljani na Dunajski cesti pri km 1 ob 5.50. Cilj na Ljubljanski cesti pred Glazijo v Celju. 3. Podsavez Maribor: progja Maribor—Celje (62 km). Start v Mariboru pri vodovodu ob 5.50. Cilj na Mariborski cesti v Gaberju pri Celju. 4. SK Disk Domžale: progja Domžale—Celje (61 km). Start v Domžalah ob 6.20. Cilj na Ljubljanski cesti pred Glazijo. 5. Kolesarski klub Zagorje: progja Zagorje—Celje (53 km). Start v Zagorju ob 6.30. Cilj na Ljubljanski cesti pred Glazijo. 6. Kolesarski klub Novo mesto: progja Novo mesto—Celje (92 km). Start v Novem mestu ob 5. zjutraj. Cilj pred Grenardirjem na Bregu. 7. Kolesarski klub »Zora« Trbovlje: progja Trbovlje—Celje. Start v Trbovljah ob 6. zjutraj. 8. Klub slovenskih kolesarjev v Celju: progja Celje—Vransko—Celje (50 km). Start pred

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil B. Rihteršič

Epilog

»Moje povesti je konec,« je dejal Vignerte.

Potem je umolknil. Nisem ga hotel zmotiti. Počasi sva začela čutiti, kako se najine misli odmikajo od drame, ki mi jo je pravkar odkril, in se spet vračajo k tisti, ki se bo čez nekaj trenutkov odigrala pred nama.

Cetrt ure je še manjkalo do šestih. Ni se še zdnilo, toda čutil sem, da raport ni več daleč. Za nama so že stali štirje vojaki, ki so naju vezali s četami. Pravkar so prišli, vsak s svoje strani.

Šest je ura! . . . Čas, ki je določen za napad . . .

Pretekla je že ena, neskončno dolga minuta. Potem sva začula komaj slišen žvižg. Dvanindvajseta stotnija je zlezla iz rovov.

Med temi rovi in ostankom gozda, ki bi ga morali naši tovariši »očistiti«, je morda tri sto metrov. Za to pot smo morali računati četrto ure, ker je treba največkrat ležti po trebuhu.

Noč je bila mrzla, toda na sivem nebu so drobni oblaki, ki so na vzhodu že rdeli, obetali lep dan.

Tragične so minute, ki minevajo v takem pričakovanju. Vendar pa ni nikomur, ki je odnesel živo glavo iz vojnih grozot, žal, da jih je doživel.

90

Nenadoma smo začuli iz doline rezek strel . . . Nemška straža je morala dati signal, toda prepozno, sodeč po času, ki je pretekel. Naši so morali biti že pri njih.

Potem pa je na desni začelo pokati, kakor bi se trgala kovana tkanina. Bila je tri in dvajseta stotnija, ki je začela streljati kar tja v en dan, da zadrži Nemce, ki bi morda hoteli priteči na pomoč svojim rapadenim tovarišem.

Vsa sovražnikova bojna črta je odgovarjala z nekakšnim razburjenjem, kakor bi hotela klicati srečo na pomoč. Njihovi slabo merjeni strelji so žvižgali nekje visoko nad našimi glavami. Samo včasih nam je padla kaka odlomljena vejica pred noge, kakor bi padalo iz lipovega listja. Kdor se je kdaj boril v gozdu, pozna dobro ta dojem.

Zmeda je trajala morda pet minut, potem pa je na desni nenadoma šinil proti nebu ogromen plamen in razsvetlil višine pred nami. Nato je zamrl v dežju prstj in drobcev. In začuli smo strašno, zamolklo detonacijo.

»Napad se je posrečil,« sem šepnil Vignertu. »Podzemeljski rov je bil. Razstrelili so ga!«

Na naši strani je postalo streljanje čedalje živahnejše. Potem pa je nenadoma vse utihnilo. Raketa je zletela pod nebo.

Ta raketa je obveščala našo artilerijo, da je dvanindvajseta stotnija brez ovire zasedla rove in da mora zdaj ona začeti. In res smo takoj začuli zaporni ogenj.

Slišali smo, kako se od zadaj bližajo nevidne pošasti in rišejo nad nami svoje smrtne parabole. Zamolklo bučanje j postajalo vse glasnejše, a zdelo se nam je tako lahko, tako blizu, da smo se kar čudili, kako da ne vidimo ptic, ki tako buče.

In glej, prva je že udarila v sovražnikov rov. Najprej smo zagledali višnjev in rdeč plamen, videli prah in drobce, ki so zleteli pod nebo kakor rumen steber . . . in naposled glušeč pok eksplozije.

Z daljnogledom sva z Vignertom opazovala učinek strelav.

Nenadoma sem začul, da me nekdo kliče. Bil je mož, ki naju je vezal s poveljnikom bataljona. Ves zasopel je bil od teka.

»Poročnik! Poročnik!«

»Kaj je?«

»Bataljonski poveljnik želi, da pridete takoj v zapovedništvo.«

»Pojdem,« sem rekel Vignertu. »Kaj je tam novega?« sem vprašal vojaka. »Ali se je napad dvanindvajsete stotnije posrečil?«

»Izvrstno, poročnik! Samo dva moža smo izgubili. Pognali smo zemeljski rov v zrak, zamašili jarke in ujeli štirideset mož. Dobro smo napravili. Toda obrnite se, poveljniku se mudi!«

Šel sem. Precej izhojena pot je vodila do poveljnikovega zavetja, ki je bilo nekaj sto metrov za jarki. Samo kratek del steze, majhna strmina, ni bil zavarovan. Šel sem po njej brez skrbi in opreznosti, ker takrat z nemške strani ni pretila nevarnost, saj so imeli sovražniki dovolj opravka z našimi strelji.

Glazijo ob 5:30. Cilj na Ljubljanski

cesti pred Glazijo. Ob 10. bo propagandni spreved po mestu ob sodelovanju celjske železničarske godbe. Za vse dirkače, ki bodo prevozili najmanj 50 km, bo v Celju na krožni progi Celje—Teharje—Arclin—Celje medklubska dirka. Start ob 10:30 pred gostilno »Zeleni travnik« v Celju. Cilj na Mariborski cesti v Gaberju. Darila: 1. mesto: pokal, 2. in 3. mesto darila, 4., 5., in 6. mesto kolajne, 7. 8. 9. in 10. mesto priznanice. Razdelitev daril bo takoj po dirki. Prijave za to dirko je treba poslati na naslov Kluba slov. kolesarjev v Celju najpozneje do 21. julija. Prijavnina 5 Din. Vozi se v eni skupini. Protesti se morajo vložiti pri vodstvu dirke takoj, a najpozneje 15 minut po izvršeni dirki s prilogo 30 Din. Ta znesek se povrne, ako se protestu ugotovi; v nasprotnem slučaju pa zapade v korist prireditelja. Splošna vozna določila kakor za zvezdno dirko.

Vsak dirkač mora na startu pokazati savezno izkaznico. Vozi se po določilih pravilnika Koturaškega saveza kraljevine Jugoslavije. Vsak dirkač vozi na lastno odgovornost in se mora strogo držati cestno policijskih predpisov. Kolesa morajo biti opremljena z zvoncec in rabljivo zavoro. Pravico starta imajo vsi člani klubov, ki so včlanjeni v Koturaškem savezu in ki imajo savezno izkaznico. Prijavnino določi vsak podsavez v svojem delokrogu in preskrbi za svoje dirkače kolajne in diplome. Vsak podsavez odnosno klub mora, ako starta samostojno, izročiti vodstvu zvezdne dirke v Celju startno listo.

Odbor. t MK Ilirija v Ljubljani objavlja: Ob priliki XII. zvezdne dirke v Celje, ki jo je razpisal Klub slovenskih kolesarjev v Celju za nedeljo 23. t. m., priredi MK Ilirija tudi skupni izlet moto-sekcije v Celje. Sestanek udeležencev v nedeljo 23. t. m. ob 6.45 zjutraj pri restavraciji Slokar v Domžalah, kjer se pridružijo člani moto-sekcije z Gorenjskega, nakar bo ob 7. skupni odhod v Celje.

Sokolstvo

x Župne plavalne tekme bodo 13. avgusta v Rimskih toplicah. Pričetek ob 8. in sicer za vse oddelke. Poleg tega se bodo vršile tudi tekme v skokih. Na te tekme že sedaj opozarjamo vse tekmovalce, da se pripravijo. Program tekem bomo objavili prihodnjich. Vožnja polovična.

x Lahkoatletski tečaj za celjsko župo bo v začetku avgusta v Celju in bo trajal teden dni. Tečaj bo za člane in članice skupen, le v slučaju prevelike udeležbe se bo tečaj vršil ločeno.

x Lahkoatletske tekme za članstvo in naraščaj bodo meseca oktobra v Celju.

x Tekme v odbojki so določene sledeče: za Zgornjeposavsko okrožje 6. avgusta na Zidanem mostu, kjer bo

istočasno društveni nastop, 6. avgusta za Savinjsko-šaleško okrožje v Braslovčah in isti dan za Sp. Posavje v Rajhenburgu. Za Šmarsko okrožje bo dan določen naknadno. Župne tekme v odbojki bodo v Celju in sicer med zmagovalci okrožij. Vršile se bodo v oktobru.

x Članstvo in naraščaj iz Celja se opozarja, da bo v torek 18. t. m. ob pol 17. na dvorišču mestne telovadnice tekma v odbojki in sicer po sledečem vrstnem redu: moški naraščaj: člani I. postava, starejši člani: člani II. postava, gabski naraščaj: mesto itd. Vsi tekmovalci morajo biti pripravljeni ob določeni uri. Občinstvo vladno vabimo na to zanimivo tekmo.

x Tečaj za načelnike in načelnice celjske župe bo pozimi v Celju. Namen tečaja je, da se načelniki in načelnice usposobijo za pravilno vodstvo društev in se pouče o dolžnostih in pravicah, ki jih imajo doma.

x Izpiti za sodnike v odbojki in za smučanje bodo v septembru v Celju. Ti izpiti so določeni za člane in članice, da bo imela župa na razpolago dovolj izprašanih sodnikov.

Hmeljarjem!

Podpisano društveno vodstvo obvešča s tem hmeljarje, da je odobrila Privilegovana agrarna banka d. d. v Beogradu Savinjski posojilnici v Žalcu kredit v znesku 500.000 Din za obiranje in sušenje letošnjega hmeljskega pridelka. Vse hmeljarje, ki se hočejo poslužiti tega kredita, pozivamo, da se zgledajo v svrhu podpisa potrebnih listin osebno v pisarni Savinjske posojilnice v Žalcu do 1. avgusta t. l., ker se na poznejše reflektante ne bo moglo več ozirati.

Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu.

Celjska posojilnica d. d. v Celju**V LASTNI HIŠI NARODNI DOM**

Glavnica in rezerve nad Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštani

Agilni brezposelni ali upokojenci

dobijo lepo službo z dobro plačo. Oglasite se: Celje, Kralja Petra c. 32, pritličje, levo.

Stanovanje

obstoječe iz 2 ali 3 sob, komfortno, išče za 1. VIII. boljše stranka. Ponudbe na upravo lista.

Vremenska napoved:

Povsod oblačno in deževno, a v »Skalni kleti« vsak dan lepo. Prijetno razvedrilo, ohlajenje v senčnatem vrtu brez prahu. Okrepčilo z dobro kapljico in vsak dan svežim pivom. Vsa petek morske ribe, ob nedeljah čevapčiči in prašiček na ražnju. Radio — balin — zabava.

Komfortno stanovanje

v centru mesta, obstoječe iz šestih sob in kabineta z vsemi pritliklinami, balkon, lastna centralna kurjava, topla in mrzla voda, dva posebna vhoda, posebno pripravno za zdravnika ali odvetnika, se odda. Eventualno se oddajo samo štiri sobe s pritliklinami. Vpraša se v Razlagovi ulici 8a v Celju. 1

Učenka

z dve in pol letno prakso v trgovini z mešanin blagom želi spremembo uka v kakšni trgovini iste stroke v bližini Celja. Cenj. ponudbe na upravo lista pod šifro »Marljiva«.

Oglašujte!**Franjo Dolžan Celje**

Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

Prevzema vsa instalacijska dela, vodovode, hišne instalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, sole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe